

2285

3. Beh. af Forfl. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1874 til 31. Marts 1875.

2286

Klage, der reises fra det ærede Medlem for Solbæk Amts 3die Valgfreds — (Stemmer: Han er ikke valgt i Solbæk Amts 3die Valgfreds) om Forlæbelse, det ærede Medlem er sluttet, han er nu fra Frederiksborg Amts 3die Valgfreds (Dinesen) — og ligeledes fra enkelte andre Medlemmer over den forcerede Behandling af Finantsloven; det er mig den ubegribeligste Klage af Verden. Have vi dog nu ikke Klar ud og Klar ind hørt, at vi vare for langsomme i vor Virksomhed, men nu, da vi ved forskjellige Leiligheder vise, hvad vi selvølgelig saa ofte have gjort uden at faae Hjønsom Tak derfor, at vi kunne arbejde efter Omstændighederne og Forbringene med en større Hurtighed end sædvanlig, begynder man at reise Anker og Klager derover, Ere de Herrer ikke ligesom Andre interesserede i, at vi kunne faae Finantsloven færdig til April, hvis de overhovedet ville have Finantsloven — jeg synes, at de have saa meget imod den, at de mulig ville stemme imod den, det kan blive en forandret Stilling — vilde det ikke være en behagelig Stilling for alle Parter under den nuværende Situation, om vi kunde undgaa en midlertidig Finantslov, selv om det kun var for en Maanedstid? Dnske de Herrer saa meget at se denne Samling forlænget i en ubestemmelig Tid, er Stillingen saa behagelig for dem? Seg troede, at alle vare enige derom, at jo tidligere vi kunde spare Staten for de Penge, Rigsdagen koster, under den nuværende ufriugtbare Tilstand — lad den være saa sund, den være vil — desto bedre, forsvarligere og rigtigere vilde det være, og det er netop af den Grund, at det er mig ubegribeligt, hvorledes Nogen kan reise Anke i denne Henseende. Seg antog, at vi paa første Haand vare enige derom, og at vi maatte være vor høitærede Formand taknemlig for, at han efter den Maade, hvorpaa han har ansat Arbejderne, gjorde det muligt, at noget Saadant kunde ske.

Ville: Seg maa dog yttre et Par Ord om den høist mærkelige og ganske nye parlamentariske Doktrin, som den ærede Ordfører idag første Gang har forkyndt, nemlig, at det ikke er Finantsudvalgets Opgave eller Pligt at give nogen Beileddning ligeoverfor Thinget eller, som han kaldte det, „udøve noget Tryk“ ligeoverfor Thinget med Hensyn til private Vndringsforslag til Finantsloven, som vare fremkomne førend 2den Behandling, førend Thinget havde haft Leilighed til derom at tilkjendegive sin Mening. Det har aldrig nogensinde før været opfattet saaledes, tvert-

imod har Finantsudvalget hvert Aar holdt Møder umiddelbart førend 2den Behandling og har den ene Gang efter den anden udtalt sin Mening og udøvet sit Tryk med Hensyn til private Vndringsforslag. Det er vanskeligt saaledes i en Fart at huske bestemte Exempler, men et er dog saldet mig ind. Da det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgfreds (Kofod) i sin Tid havde stillet et Forslag om, at 10,000 Rb. skulde uddeles i Præmier til Husmænd, saa fandt Finantsudvalget, at det var fuldkommen dets Pligt at udtale sin Mening og udøve sit Tryk med Hensyn til dette Forslag, førend det vidste, hvad Thinget vilde; men her, hvor der er fremkommet et Forslag, der griber overordentlig dybt ind i Stats-husholdningen, som kræver meget stoe Summer, og med Hensyn til hvilket man dog skulde vente, at Finantsudvalget, der navnlig skal hjælpe os til et Overblik over Statens Indtægter og Udgifter, have haft et Ord at sige, holdt man intet Møde, og nu betragter man det, som om man vilde befale Udvalget Noget, som om man vilde foreskrive det Regler, som om det var en ærefjer Mand uværdigt at sidde i Finantsudvalget, naar det skulde have den Pligt, som alle foregaaende Finantsudvalg uden Tryk og uden Pres have opfyldt; det er det One. Det Andet angaar det ærede Medlems, Ordførers Ytringer om, hvor glad man maatte være over, at man nu endelig fremmede Forretningerne med en saadan Hurtighed, at Finantsloven kunde blive færdig inden den 1ste April. Seg beider det ærede Medlem og alle hans Meningsfæller være overbeviste om, at dette, at faae Finantsloven færdig til 1ste April og at faae den nuværende Rigsdagssession hurtig sluttet, er et Dnske, hvori vore brændende Jølelser mødes med deres, der er sandelig ikke den allerfjerneste Tilbøielighed hos os til enten at se Finantsperioden udløbe uden Bevilling eller at holde denne Forsamling længere sammen; men vi undre os over, at, naar man, uden at vente et uskjønnsomt Folks Tak, virkelig havde den Hensigt at vise, at man kunde skynde sig, at man da ikke har begyndt lidt tidligere derpaa; der har sandelig været Leilighed nok for det høitærede Finantsudvalg til at skynde sig, men det har ikke været særdeles heldigt. Naar vi se hen til den store Betænkning, vi have faaet, saa finde vi ganske vist et kolosalt Arbejde, men det er Ministerierne, der have udført Arbejdet; de 99 eller i al Fald de 95 pCt. af de trykte Masser, der ere meddelte os, ere Ministeriernes Skrivelser, og de kunne ikke have forvoldt Udvalget saa for-